

DÖVAS

församlingsblad

3/2022

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt/Hela landet/Kyrkostyrelsen:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Sari Timonen
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: sari.timonen@evl.fi

Åbo distrikt:

Tiinakaisa Honkasalo
Tavastgatan 13, 20501 Åbo
Mobiltelefon: 050-4288273
e-postadress: tiinakaisa.honkasalo@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:

Meri Yliportimo
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltelfon: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Kristiina Hovi
Mobiltelefon: 045-3186377
Endast textmeddelanden.

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 43
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg, Oscar Lönnholm,
Hannele Rabb, Rebecca Stråhlman och Meri Yliportimo
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Vanda
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före

21.11

441

Tryckeri

697

Våga göra det Gud ber dig göra!

Herrens ord kom till mig:

Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig,
innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag:
att vara profet för folken.
Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!"
Då sade Herren till mig:
Säg inte att du är för ung utan gå dit jag sänder dig och säg det jag befäller dig!
Låt dem inte skrämma dig, ty jag är med dig och jag skall rädda dig,
säger Herren.
Jer. 1: 4-8

Jag har alltför ofta tänkt:

– Inte kan jag göra det där. Jag är för ung – eller för gammal. Jag har inte rätt utbildning. Tänk om jag gör fel. Tänk om andra märker det och jag skäms över det. Nej, jag vågar inte.

Prästsonen Jeremia tänkte lika. Herren ville att han skulle bli en profet. Profeterna varnade folkens ledare om de tog beslut som bröt mot Herrens vilja. Jeremia tvekade; var han rätt man för uppdraget?

Då uppmuntrade Herren honom och lovade att alltid hjälpa honom. Jeremia blev en profet.

På samma sätt leder Gud oss till de uppgifter han vill att vi har. Han lovar att vara med oss och stöda oss. Han ger oss uppdrag som vi klarar av. En del tjänar Gud genom sitt arbete eller frivilligarbete. Någon annan genom att hjälpa andra i vardagen eller t.ex. dela ut psalmböcker eller samla kollekt i gudstjänsten. Andra är kallade till att undervisa eller prata om Gud. Varje uppgift, hur liten den än är, är viktigt och ett sätt att tjäna Gud. Gud har ju själv utvalt just dig till uppgiften.

Jag avslutar den här andakten med två verser ur psalm 118, med text av Pia Perkiö:

2.
Rör vid mig, helige Ande,
rör vid mitt dolda jag.
Lär mig tro att Jesus
leder mig varje dag.

5.
Jag har en uppgift att fylla,
Kristus har bruk för mig!
Därför, helige Ande,
vill jag nu tacka dig.

Maria

Ljuskonst och takmålning

Vad dras din blick till när du stiger in i kyrkan? Vad ser du? Vad doftar det? Hur känns det? I den tredje artikeln av fyra berättar Oscar Lönnholm om hur han upplever kyrkorummet. Vi stiger in i Jyväskylä stadskyrka.

Sista veckoslutet i september besökte vi med familjen den konstnärliga evenemanget Ljuset stad i Jyväskylä. I mitten av Jyväskylä ligger en kyrka som är en av flera ställen för ljusutställningarna.

Ljuset stad (Valon kaupunki) i Jyväskylä hålls i mitten av september varje år och visas utomhus på många olika ställen runtom i Jyväskylä, vilket många jyväskyläbor känner till väl.

Annorlunda ljus i olika färger

Det är fint att se kyrkan i annat ljus än dagsljus. Kyrkans ytterväggar är upplysta med olika färger (violett, röd, grön, blå, gul) som växlar automatiskt, och inne

Bilden är svartvit, men vi får använda vår fantasi för att föreställa oss kyrkan upplyst i violett, rött, grönt, blått och gult.

i kyrkan är det orange belysning riktad mot taket, skulpturerna och altaret. Det är riktigt härligt att se vilka möjligheter det finns att ändra på kyrkans utseende.

Doft av gamla träbänkar

När jag kom in här i kyrkan, kände jag först en doft av gamla träbänkar. En annan doft i byggnaden är också gammaldags, då kyrkan byggdes år 1880.

Tre saker som min blick dras till

En av de tre sakerna är korset där framme i kyrkan.

Segelfartyg, böcker, fåglar och blad kan ses på takmålningen.

Korset är en stark symbol som gör intryck. En annan sak är takmålningen, för jag har alltid gillat att se målningar eller konstverk i kyrkan. Därför att det är intressant att få en uppfattning om målningen i taket, och vad målningen berättar. Den tredje saken är titta runt för att se hur kyrkan är byggd, vilka arkitektoniska delar som satts in i kyrkan, och hurudan kyrkan är. Jyväskylä kyrka är inte så stor på grund av historiska skäl, staden var inte så stor då kyrkan byggdes och många som kom till kyrkan var jordbrukare. Numera är staden stor och har mera än 140 000 invånare. Byggnadsstilen i den här tegelstenskyrkan ser riktigt gotiskt ut.

Jag bor inte nära den här kyrkan, men jag har besökt den minst tre gånger i mitt liv. Jag och min familj besökte den senast för flera år sen, då det hölls en teckenspråkig gudstjänst i den här kyrkan.

Text & foto: Oscar Lönnholm

Dövprästen hälsar

God höst kära läsare!

Det var roligt att många av er teckenspråkiga kom på lägret i Dragsfjärd. Ni som var med fick både diskutera gamla minnen och dela nyheter med varandra. Rolf Westerlund berättar lite mer på sidorna 8-9 i det här numret.

En annan sak: Jag inte har tillgång till registret i folkbokföringen. Jag vet inte om någon har flyttat eller dött. Det gäller framför allt dig som bor utanför Finland. Därför är jag tacksam om du meddelar om du flyttat eller om du vet att någon prenumerant dött. Du kan läsa mer om det här ärendet på sidan 7.

Ännu en sak: Är något du vill läsa om i tidningen? Berätta det till mig. Du får också gärna skriva något själv, eller teckna din text via WhatsApp eller skriva med färre ord via SMS. Jag hjälper dig gärna att skriva. Följande gång vill vi ha din text 21.11.

Tyvärr blev kurs om gudstjänsten inte av. Det var inte tillräckligt många anmälda. Vill du att jag ordnar en kurs med något annat tema? Är det bättre med nätkurs? Berätta gärna.

Jag vill nu önska er alla en god fortsättning på hösten. Fastän vi går mot djupare mörker, så går vi också mot ljuset. Snart är det advent och vi får tända ljusen i adventsstaken. Till dess:

Må Gud hålla dig i sin hand.

Kram, Maria

Hösthälsningar från Ekenäs!

Hösten är här och sommarens värme är bara ett minne. När jag skriver denna text så visar kalendern att vi redan är en god bit in i september. När tidningen kommer ut och du får läsa denna text är det redan november. Tiden går, oundvikligen och snabbt.

Och ofta känner vi vemod och kanske även lite stress när tiden alltid tycks hinna ikapp och förbi oss. Att hinna stanna och leva i stunden känns ibland nästan som en omöjlighet när tidens gång är så snabb. Jag tror ändå att det är det enda sättet att hinna leva,

nämligen att våga stanna upp. Då kommer tiden oss till mötes. Gud möter oss i varje ny minut och i varje nytt andetag som vi får.

Tiden går, det hör till livet. Att leva i förtröstan på Guds nåd och i förlitan på att Han är med oss genom hela livet gör det lättare att stanna upp och leva i stunden. Vi får vila i Guds goda händer. Han bär oss.

En skön och välsignad fortsättning på hösten!

Text: Meri Yliportimo

Teckenspråkig nattvardsgudstjänst i Ekenäs 4.9

Den 4 september firade vi en teckenspråkig nattvardsgudstjänst i Ekenäs. Det var roligt att träffas efter sommarpausen och fira gudstjänst tillsammans. Bekanta ansikten samlades till kyrkan, Maria predikade och Monica Fyrqvist tecknade psalmen 153.

Efter gudstjänsten samlades vi till kyrkkaffe och hade en livlig diskussion.

Tack för den fina gemenskapen!

Den följande nattvardsgudstjänsten i Ekenäs ordnas 10.12. Hoppas att vi ses, välkomna!

Text & foto: Meri Yliportimo

Monica Fyrqvist tecknar en psalm, dövspräst Maria Lindberg står och tittar på.

Bästa läsare!

Jag har skickat ett brev **till dig som bor utanför Finlands gränser**. Jag bad dig att svara om du fortfarande önskar få Dövas församlingsblad. Många av er har svarat på frågan! Tack för ditt svar! En del av er har inte svarat. Därför önskar jag att du berättar om du vill läsa på tidningen år 2023. Svara också om du vill få tidningen i brevlådan eller per e-post.

Vänligen svara **senast 1.12.2022**. Om jag inte fått något svar, så antar jag att du inte fått tidningen och stryker dig från prenumerationslistan.

Du kan svara på följande sätt: WhatsApp/SMS: +358 50 3427 129 ELLER

E-post: maria.lindberg@evl.fi ELLER

Brevpost: Kyrkostyrelsen

KSCA

Maria Lindberg

PB 210

00131 Helsingfors

FINLAND

Mvh,

Maria Lindberg, dövspräst

Dear Mr/Mrs!

I have sent you a letter to **you who are living outside the borders of Finland**. I asked you to tell if you still want to read Dövas församlingsblad. Many of you responded. Thank you very much! Unfortunately, some of you didn't send a response. Therefore, we ask you to tell if you want the magazine in the year 2023. Please, tell me also if you want to get the magazine in your mailbox or as an email.

Please respond by **the 1st of December, 2022**.

If I haven't gotten a response, I guess you didn't get the magazine and cross you off the subscription list

Please respond by

WhatsApp/messages: +358 050 3427 129 OR

Email: maria.lindberg@evl.fi OR

Mail: Kyrkostyrelsen

KSCA

Maria Lindberg

PB 210

00131 Helsingfors

FINLAND

Yours sincerely,

Maria Lindberg

pastor of deaf ministry

Fråga dövsprästen

Vad är skillnaden mellan Allhelgonadagen och Alla helgons dag?

I Sverige är Allhelgonahelgen delad i två helgdagar. På lördagen är det **Alla helgons dag** och på söndagen **Alla själars dag**. Här i Finland är Alla helgons dag en sammansmältning av **Alla helgons dag** och **Alla troende avlidnas minnesdag**. Det betyder att Allhelgonadagen och Alla helgons dag betyder samma sak.

Helgon är människor som, genom det sätt de levt och vad de gjort, gett oss ett mönster att leva efter som kristna. De är förebilder i tro, hopp och kärlek. Många helgon har dött på grund av sin tro. De kallas martyrer. Alla helgons dag handlar alltså inte bara om döden. Den handlar också om att minnas personer som orkat kämpa för sin tro då situationen varit svår.

I evangelisk-lutherska kyrkan tillber vi inte helgon. Vi ber inte heller till Gud genom dem. De är ändå viktiga eftersom vi kan lära oss något nytt om oss själva då vi läser om hur de levt. Deras öde kan också hjälpa oss att klara av svårigheter i våra egna liv.

Eftersom Alla helgons dag och Alla troende avlidnas dag är samma dag, brukar vi den dagen minnas dem som dött. I kyrkorna läser man upp namnen på dem som avlidit under året som gått och tänder ljus för dem. Det kallas parentation. I många familjer finns en tradition att tända ljus på gravarna.

Källa: Modeus, Martin. Tradition och liv. Verbum, Stockholm. 2015.

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövsprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Efterlängtat läger på Kimitoön

Den 6-7 augusti hölls äntligen ett kyrkligt läger på Kimitoön. Arrangör var Enheten för kyrkans verksamhet inom Kyrkans central för det svenska arbetet. I trådarna höll dövprästen Maria Lindberg och Brita Edlund.

Lägrrets tema var att komma samman och minnas tiden i Borgå dövskola. Bland annat visade Brita Edlund videomaterial från skolans 140-årsjubileum.

Dövprästen Maria Lindberg har fått vänta i 7 långa år på att kunna arrangera ett sådant här läger med övernattnig. Bussen startade på morgonen från Borgå och plockade upp deltagare på flera platser längs färden till Dragsfjärd. Sammanlagt 13 döva kom med bussen samt några hörande och från Österbotten kom tre personer med privata bilar.

Inkvarteringen skedde på Saaristohotelli Merikruunu och där hölls också lägerprogrammet. Hela lördagseftermiddagens ägnades åt trevliga samtal i tecknet av gamla minnen. Brita Edlund hade sitt yngsta barnbarn från Stockholm med sig och det var trevligt med en så ung deltagare bland alla oss lite, eller mycket äldre. Det var också fint att vi alla kunde prata tillsammans på teckenspråk, oberoende om vi är döva eller hörande. I programmet medverkade också Brita Peura.

Kvällsprogrammet blev lite stressigt p.g.a. den lilla bastun där vi 5 herrar skulle basta på en timme. Jag tänkte ta mig en simtur vid den närliggande stranden,

Frukost utomhus på terrassen.

Brita Peura höll frågesport på kvällen.

men fick lov att vända om. Bryggan var i dåligt skick och både stranden och vattnet var ordentligt smutsigt, ingen bra reklam för vår finska skärgård.

Efter kvällssmörgås var det dags att krypa till sängs. Rummen var små och ventilationen dålig så våra våta badhanddukar hade ingen chans att torka. Också toalettbesöket blev en upplevelse eftersom utrymmet var så litet att axlarna på en fullvuxen karl tog i väggarna när man skulle vända sig om ...

Söndag morgon grydde med frukost och sedan blev det nattvardsgudstjänst i Dragsfjärds fina gula kyrka. Kyrkan kallas också Adolfs kyrka. Den fick vid invigningen år 1755 sitt namn efter landets dåvarande konung Adolf Fredrik. Kyrkan är korsformad och var ursprungligen rödmålad, men har målats om flera gånger. Sin nuvarande gula färg fick kyrkan vid renoveringen 1973. Bland kyrkans äldsta föremål kan nämnas ett träkrucifix från år 1689! Klockstapeln uppfördes år 1763. Den stora klockan hämtades 1765 från Stockholm och lillklockan 1685 från Åbo. Kyrkan ligger väldigt vackert på ett näs mellan Norrfjärden och Dragsfjärden. Till nattvardsgudstjänsten fick vi deltagare i värmen promenera från inkvarteringsplatsen, vilket var i längsta laget för en äldre person med sjuka fötter som hade hoppats på att kunna få åka med bussen.

Servicen på Merikruunu med frukost, lunch och kvällsmål var god, men tiden för samvaron blev för kort. Vi fick träffas två halva dagar, inte ett helt veckoslut. Jag blev lite besviken över att vi inte hade något program i närmiljön när vi ändå hade egen buss att åka med. Vi kunde ha fått se t.ex. Söderlångvik och/eller Kasnäs.

Jag hoppas på att det framöver kunde ordnas ett läger från fredag kväll till söndag, Tyvärr verkar det som om tiderna förändrats i en dålig riktning under de många år jag varit med i kyrkans verksamhet för oss döva. Medlemmarna i församlingarna minskar, färre betalar kyrkoskatt och möjligheten att ordna längre sammankomster blir också därför sämre, och allting kan tyvärr inte ordnas gratis för deltagarna.

Alla ha satt sig i kyrkbänkarna. Snart ska gudstjänsten börja.

Ovan: Dragsfjärds kyrka. Nedan: Taket inne i kyrkan har speciella vinklar som gör att ljuset faller på ett fint sätt.

Jag vill ändå varmt tacka vår ledare Maria Lindberg för att vi, efter så lång tid, fick den här möjligheten till ett första läger!

*Text: Rolf Westerlund, medskribent syster Iwe
Foto: Rolf Westerlund & Maria Lindberg*

Dövblindhetskongress i Tammerfors

Dövprästen Maria deltog 20–22.9.2022 i en nordisk dövblindhetskongress i Tammerfors. Rubriken var "Today's knowledge for tomorrow's action" (ung. Kunskap från idag blir handling imorgon"). Begreppet nordiskt var lite missvisande. Det fanns också deltagare från bland annat Tyskland, Nederländerna och Storbritannien på plats. Det var möjligt eftersom kongressspråket var engelska. En av föreläsarna var forskaren Riku Virtanen från Åbo Akademi, själv dövblind. Han talade om teckenspråkiga lagen.

Den här artikeln handlar om följande teman: 1) personliga berättelser, 2) teknikens utveckling och 3) skolundervisning.

1) Personliga berättelser

Milla Lindh och Santeri Grönlund berättade om sina liv som dövblinda. Santeri är född dövblind, men har hela sitt liv lyssnat på musik. Det är möjligt via en kudde som vibrerar i takt med musiken.

Milla, som har en form av Usher, berättade att hon hade väldigt svårt att acceptera att hon börjat förlora både synen och hörseln. Hon vägrade länge att använda sig av hjälpmedel eller vit käpp. Först då hon mötte andra unga personer, så insåg hon att hon inte är ensam. Idag är Milla stolt över att ha Usher. Hon går med luvtröja med ordet USHER i handalfabetet och har dekorerat sin käpp med glitter av olika slag.

Fyra dövblinda kvinnor, eller personer med dövblind system, diskuterade om att klara sig i vardagen. Asdis Gudmundsdottir var från Island, Femke Krijger från Nederländerna och Anita Schjøll Brede från Norge. Diskussionsledaren hette Agneta Anderzén Carlsson och var rikssvensk. Kvinnorna lyfte fram två sidor av att klara sig själv. Den ena hade svårt att hitta sin vita käpp i det dunkla hotellrummet. Asdis hade själv stickat sin tröja. Hon är trött på att höra hur duktig hon är som kan sticka trots att hon ser dåligt. Hon är ju stickande kvinna som vilken annan.

Diskussionen fördes på talad engelska.

2) Tekniken utvecklas

Teknikens utvecklas väldigt snabbt. På kongressen visades en video från 2015 där robotar föll omkull

Milla Lindh berättar om sitt liv som dövblind.

efter bara några steg och en annan från år 2021 där två robotar "roade sig" genom att dansa twist. Tekniken finns inte bara för skojs skull, utan kan hjälpa många som förlorat något sinne eller någon kroppsdel. Förutom Cochleaimplantat och mekaniska händer, så håller man på att utveckla glasögon som kan ge en konstgjord syn. Och tänk er hur enkelt det är att teckna med varandra via WhatsApp. Det kunde vi inte göra för 15 år sedan!

3) Skolundervisning

Många av deltagarna arbetade som lärare på specialskolor. En gruppdiskussion handlade om undervisning av dövblinda. Bland annat i USA och i Norge har man gjort en undervisningsplan, som bygger på den riksomfattande, men som är bredare. Vid sidan av skolämnen får dövblinda elever lära sig sociala färdigheter, att klara sig självständigt hemma osv.

I Finland går dövblinda elever i Valteri-skolor. Sådana finns i Kuopio, St Michels och Uleåborg.

Text & foto: Maria Lindberg

Nekrolog

*Arla Hellöre (f. Holmström)
19 februari 1922–25 maj 2022*

Arla föddes och växte upp i Jakobstad i en privilegierad familj som ägde en bilaffär men gick sedermera över till att tillverka och sälja möbler. I familjen fanns ytterligare två barn till som tidigt flyttades till utlandet, det ena till Umeå för att bilda familj och den andra till New York/Geneve för att arbeta som ekonom hos FN.

Arla gick i Borgå dövskola 1930-1938 och åkte till Stockholm för vidareutbildning i hushållning i Tysta skolan i ett år. Därefter var hon hemma hos familjen i Jakobstad och arbetade i familjens företag.

Hon träffade sin blivande make, bondsonen Martin Hellöre, sommaren 1942 och gifte sig året därpå och flyttade till deras första lägenhet strax utanför stadens centrum samtidigt som Martin byggde deras sommarvilla ute på Hällan, strax nedanför föräldrarnas bondgård.

De fick två söner, Per Odo (1945-1991) och Bo Peter (1950-2021). Per Odo utbildade sig till maskiningenjör och arbetade en tid hos Schaumanns pappersfabrik – numera UPM Kymmene OY – och gifte sig, fick en pojke och en flicka och blev biståndsarbetare i Afrika i många år. Bo Peter har, precis som sin far, förkärlek till resor och äventyr, varit i många olika länder i världen men kom hem till slut till lilla Jakobstad för att starta en reklamfirma.

Arla arbetade hos Lassfolks spetsfabrik tillsammans med några andra döva kvinnor fram till sin pension.

Under sommaren bodde de på sitt sommarställe och skötte om potatislandet och alla vackra blommor som sköttes minutiöst av Arla. Hon var också mycket aktiv inom döv- och kvinnoförbundet i alla år.

Arla blev änka 1990 och flyttade till äldreboende De Gamlas Hem invid vattentornet. Några år före sin död flyttade hon till ett annat äldreboende i Baggholmen.

Vi alla minns henne som en stillsam, tålmodig och förnöjsam människa med ett stort och varmt hjärta.

Text: Anita Hellöre

De nakna träden stå omkring ditt hus
och släppa in himmel och luft utan ända,
de nakna träden stiga ned till stranden
och spegla sig i vattnet.
Än leker ett barn i höstens gråa rök
och en flicka går med blommor i handen
och vid himlaranden
flyga vita silvervita fåglar upp.

(Dikt av Edith Södergran)

Familjenytt

Döpta

Julianne Lumiella Salonen
född 14.2.2022, döpt 24.7.2022
Föräldrar: Janina och Juhana Salonen

Eva Helena Sjöroos
född 15.7.2022, döpt 21.8.2022 i Klövskog,
Nurmijärvi
Föräldrar: Anne Sjöroos och Teemu Lipasti-Sjöroos
Storebror: Elmo

Konfirmerade unga

Oskari Lehtonen, Sastamala
Julia Mäkelä, Riihimäki

Daniel Saaranen, Vasa
Aaron Sällinen, Jyväskylä

Avlidna

Anni Kauppinen-Paunu
f. 19.1.1926, Lapinlahti
d. 1.5.2022, Saarijärvi

Juha Pekka Holopainen
f. 29.1.1963
d. 13.8.2022, Jyväskylä

Irja Maija Mustonen
f. 21.10.1936, Sääminki
d. 6.5.2022, Nyslott

Tapio Mikael Kaarniemi
f. 8.9.1938, Imatra
d. 20.8.2022, Åvik, Hyvinge

Arla Marianne Hellöre f. Holmström
f. 19.2.1922, Jakobstad
d. 25.5.2022, Jakobstad

Sirkka Sanelma Antikainen f. Määttä
f. 15.10.1946, Kuusamo
d. 3.9.2022, Uleåborg

Aila Annikki Lehtinen
f. 10.11.1945, Mäntsälä
d. 1.6.2022, Åvik, Hyvinge

Kerttu Maija Lankonen, fd. Kleimola
f. 30.3.1933, Vörå.
d. 13.9.2022, Hyvinge, Åvik

Jarmo Juhani Luotonen
f. 10.3.1955, Luvia
d. 7.8.2022, Åvik, Hyvinge

Kyrklig information

Händelsekalender

- 5.11 Helsingfors, kl 13.** Teckenspråkig andakt på Alla helgons dag i Gamla kapellet på Sandudd begravningsplats. Mechelingatan 2 E. Dövpräst Maria Lindberg, dövdiakon Päivi Korhonen.
- 27.11 Vanda, kl 14.** Teckenspråkig adventsmässa + middag i Virtakirkko, Råtorpsvägen 8.
- 28.11 Borgå, kl 18.** Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk, Sampovägen 1.
- 10.12 Ekenäs, kl 13.10.** Teckenspråkig Julgudstjänst. Präster: Meri Yliportimo och Maria Lindberg.
- 10.12 Vasa, kl 15.** Teckenspråkig Julandakt + middag i Alskathemmet. Dövpräst Marja Saukkonen, dövdiakon Sanna Ala-Välkkilä. OBS! Mer information av dem. Marjas kontaktuppgifter finns på s 2 i denna tidning.
- 16.12 Jakobstad, kl 18.** Julgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk.
- 19.12 Borgå, kl 18.** Andakt + julfest på finlandssvenskt teckenspråk. Sampovägen 1.
- 22.12 Esbo, kl 17.** Teckenspråkig julandakt, Olars kyrka. Dövpräst Maria Lindberg, dövdiakon Annika Pajunen.

Huvudtalet vid Dfbl:s 40-årsjubileum finns nu på nätet

Vid Dövas församlingsblads 40-årsjubileumsfest 4.9.2021 i Borgå höll Brita Edlund ett tal om tidningens historia.

En del av talet finns nu filmad på nätet. Brita tecknar och talar på videon. Videon är 19 min lång och textad på svenska.

Du kan se på videon via adressen:

<https://viittomakieli.evl.fi/teckensprak/>

På samma sida kommer du också till andra videor och material på finlandssvenskt teckenspråk.

Kungligt tema på DHBS:s familjeträff

I början på juli hade DHBS rf sin årliga familjeträff på Solsand i Jakobstad. Som alltid sken solen och överallt kunde man se glada miner. På gräsmattan vimlade det av folk. Över 80 personer kom till familjeträffen; både DHBS:s medlemmar, samt gäster från LIVS 3-utbildningen och Dövas Förbunds kurs för finlandssvenskar. Träffen hade ett kungligt tema. Först fick den som ville pyssla en accessoar, till exempel en liten krona att ha på huvudet. Efter pizzalunchen var

det dags för teater på teckenspråk. En teatergrupp på fyra personer visade en lite skruvad och humoristisk version av Askungen som fick gå på bal på slottet. Efter pjäsen bjöd prinsen upp till gemensam dans på gräset. Det var den dans som heter polonäs, och som man kanske förknippar med julfirande, men som gick lika bra att dansa under sommarsolen.

Text: Hannele Rabb

Foto: Antti Pitkänen

–Du ska stanna hemma och städa! säger styvsystern.

Den räddande fågeln trollar fram en kjol åt Askungen.

Slottsfrun förmanar sina döttrar inför balen på slottet.

Allt slutar gott! Prinsen och Askungen får varandra.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Recept: Trattkantarellsoppa

Säsongen för gula kantareller börjar vara över, men då kan man roa sig med att plocka trattkantareller. De kan vara svåra att se, men när man väl hittat en, ser man hundratals till. Jag brukar göra en ganska snabblagad soppa såhär:

Trattkantareller, 2-3 liter

Lök, 1 st

Vitlöksklyfta, 1 st

Bacon, 1/2 paket

Vitt vin, 1 dl

Grädde, 2 dl

Buljongtärning, 1-2, eller fond i flaska

Salt och peppar

Rensa trattkantarellerna, skölj dem om det behövs. Fräs tärnad lök, vitlök och bacon i bitar i smör i en kastrull. Lägg i trattkantarellerna och låt svampvätskan koka bort. Häll i vinet, och vatten så att det täcker. Lägg i buljong, salt och peppar. Koka 10 minuter. Häll i grädde och koka upp. Mixa soppan med stavmixer. Mums!

Soppa och foto: Hannele Rabb

Trattkantareller i skogen och i korgen.

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors

